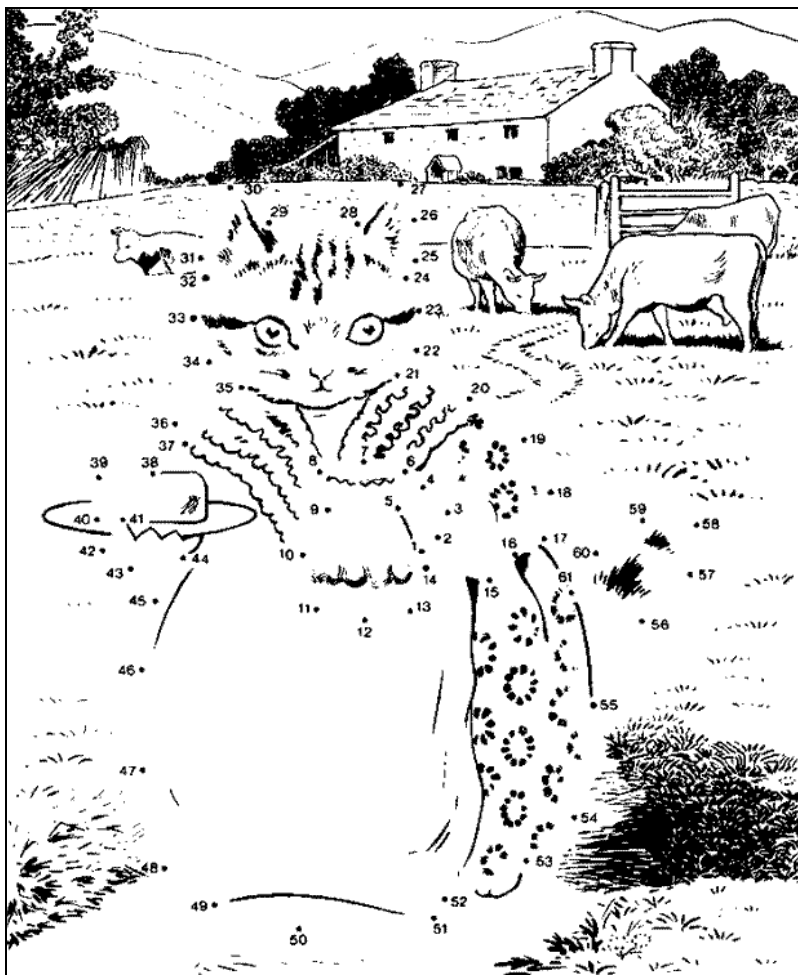

Pre všetky (aj Božie) deti

Modlí sa nábožný lakomec:

„Pane Bože, koľko je pre teba milión rokov?“ „Minútka.“

„A Pane Bože, koľko je pre teba milión korún?“ „Halierik.“

„Pane Bože, daj mi milión korún.“ „Áno, dám, len počkaj minútku.“

Vydáva
Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov,
Ul. Martina Benku 7, 080 01 Prešov

internet: www.grkat-sekcov.sk
e-mail: presov.sekcov@grkatpo.sk
tel.: 051/7725 540

Len pre vnútornú potrebu farnosti

Dobrovoľný príspevok: 3 Sk

Neprešlo jazykovou úpravou

† Farský list

Číslo 25 21. januára 2007

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Predsavzatia, sľuby a prisľúbenia (pokračovanie z minulého čísla)

Pojem sľubu:

Z prirodzenej povahy sľubu vyplýva, že k jeho platnosti sa vyžaduje, aby ho adresát prijal. Boh prijíma všetky sľuby, ktoré spĺňajú požadované podmienky:

- zo sľubu nastáva akoby právny vzťah medzi Bohom a človekom,
- symbolicky sa vyžaduje Božie vlastníctvo nad celým našim životom,
- to, čo sľubujeme, nasmerujeme na Boha, na jeho úctu.

Dôvody, ktoré odporúčajú sľub sa nazývajú **vznešenosť sľubu**.

Podme si ešte niečo povedať o rozdelení sľubov. Sľub môžeme rozdeliť na:

- **verejný** - ide o takýto sľub vtedy, ak ho prijal predstavený v mene Cirkvi. Tento verejný sľub sa následne člení na slávnostný (napr. rehoľné sľuby, pri vysviacke na diakona, kňaza); a jednoduchý (Cirkev ho prijíma, ako taký);
- **súkromný** - takýto sľub človek vykonal sám bez zásahu Cirkvi;
- **osobný** - ním sa sľubuje osobný úkon sľubujúceho, napr. pôst, modlitba, almužna;
- **vecný** - sľubuje sa ním nejaká vec, napr. dar na chrám;
- **zmiešaný** - obsahuje aj osobný úkon, aj vec, napr. postiť sa, a takto ušetrené peniaze darovať na misie;
- **presne určený** - napr. cez pôstnu dobu nebudem užívať alkohol;
- **alternatívny** - je dovolené a možné vybrať si medzi dvoma, či viacerými úkonmi a vecami, napr. cez pôstnu dobu sa zriekam alebo fajčenia, alebo konzumácie alkoholu;
- **rezervovaný** - od tohto sľubu oslobodenie môže dať len pápež;
- **nerезervovaný** - od tohto sľubu oslobodenie môže dať aj iný predstavený, napr. kňaz;
- **dočasný** - na nejaký čas;
- **večný** - je daný do smrti;
- **vyslovený** - navonok je vyjadrený slovami;

Traja svätí svätitelia, veľkí veľkňazi Bazil Veľký, Gregor Teológ a Ján Zlatoústý

(30. január)

Učítelia celého sveta, - čnosťami ste žiarili ako apoštolí. - Proste Vládcu všetkých, - aby daroval pokoj svetu - a našim duším veľkú milosť.

Do svojich blažených príbytkov, Pane, - tam, kde je večná radosť, - prijal si svojich svätých

- **nevyslovený** - nevyslovuje sa slovami, no vedome sa vykoná úkon, ku ktorému je pripojený, napr. sľub čistoty pripojený k diakonátu;

- **absolútny** - je daný bez akejkoľvek podmienky;

- **podmienečný** - je viazaný na určitú podmienku;

- **tretný**: napr. ak sa ešte raz opijem, pomodlím sa Akatist postojacky a celý;

- **netretný**: napr. ak sa uzdravím, vykonám si púť;

- **sľub jednotlivca** - urobila ho fyzická osoba, myslí sa jednotlivec;

- **sľub kolektívu** - urobila ho morálna osoba; nemyslí sa tu jednotlivec.

K platnosti sľubu sa vyžadujú tri podmienky: užívanie rozumu; úmysel vykonať tento sľub a úkon sľubu musí byť skutok dokonale ľudský (uvažovanie a sloboda).

Závaznosť sľubu - je ťažká alebo ľahká, podľa predmetu sľubu a podľa úmyslu sľubujúceho. Sľub je akoby súkromným zákonom, preto závisí od úmyslu sľubujúceho.

Sľub prestáva za týchto okolností:

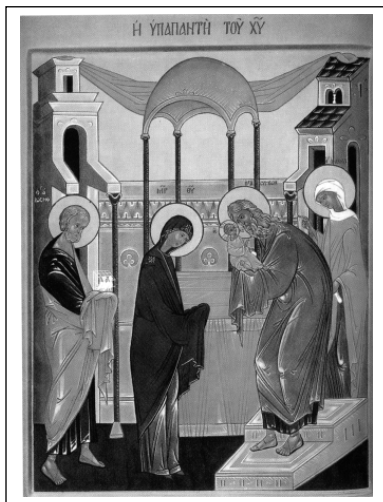
- jednoduchým ukončením sľubu,

- dišpenzom od sľubu,

- zámenou sľubu, ale rovnakej akosti.

Je potrebné rozlišovať sľub od predsavzatia, ktoré nás zaväzuje dodržať ho pod hriechom.

Podľa CCEO; KKC; Petro, M.: Morálna teológia; Tondra, F.: Morálna teológia II, spracoval o. MB

Stretnutie Pána (2.február)

V Starom zákone bol ešte z čias proroka Mojžiša takýto zákon, ktorý zakazoval ženám v Izraeli ísť po pôrode dieťaťa určitý čas medzi ľudí a dotýkať sa vecí zasvätených Bohu, lebo v tom čase sa považovali podľa zákona za nečisté. Na štyridsiaty deň po narodení chlapca a osemdesiaty deň po narodení dievčaťa mala každá matka k dverám svätyne doniesť jednoročné jahňa na obetu na znak najvyššej Božej moci nad sebou a ako vďaku za šťastný pôrod. Hrdličku mala doniesť za hriechy. Po tejto obeti sa pokladala za očistenú a mohla sa bez prekážok zúčastňovať na spoločenskom živote občanov.

Nemajetní mohli doniesť dva holuby alebo dve hrdličky na obetu.

Keď Božia Matka porodila Ježiša, nepodliehala zákonom očišťovania, lebo nebola obyčajnou ženou. Ona i po narodení Ježiša zostala Prečistou Pannou, ľudia však nevedeli o jej

panenskom materstve skrze Svätého Ducha. Mária však pokorne splnila zákon, lebo verila, že týmto skutkom oslávi Boha.

S obradom očisty splnila Mária ešte jeden zákon. Boh rozkázal každého prvorodeného syna priniesť do chrámu a obetovať Bohu, neskôr ho vykúpiť peniazmi. Ježiš Kristus ako Boží Syn nepodliehal čisto ľudským zákonom, lebo mu neboli potrebné k spásu ľudskej duše. On však splnil tento predpis, aby nám dal príklad pokory, poslušnosti, zbožnosti a obety Bohu pre jeho slávu a spásu ľudského pokolenia.

Stretnutie Ježiša Krista so spravodlivým Simeonom opisuje evanjelista Lukáš (2, 22-39).

Udalosť prinesenia Ježiša do chrámu Božou Matkou pripomína obrad, kedy kresťanské matky nesú svoje novonarodené deti do chrámu, kde sa koná požehnanie matky s dieťaťom. Týmto obradom „vývodiek“ cirkev prejavuje úctu matke, ktorá v čestnom kresťanskom manželstve priviedla na svet nového Božieho služobníka. Kresťanská žena prichádza do chrámu prvýkrát, čím plní záväzok vďaka Pánu Bohu za to, že jej dal lásku dočkať sa dieťaťa, uzdraviť sa po pôrode a zasa prísť do božieho chrámu.

U nás je v tento deň spojený aj s požehnaním sviečok. Tento obrad nám pripomína, že Ježiš Kristus, Svetlo zo Svetla, sa v deň predstavenia v chráme prvýkrát predstavil ako „*svetlo na osvietenie pohanov*“ (Lk 2, 32a). Nás tento obrad poučča, aby sme celý život išli v šľapajach Ježiša, ktorý svojím príkladom jasne osvecuje cestu nášho života.

Zbožní kresťania majú vo zvyku držať vo svojich domoch sviečky posvätené na tento sviatok a zapáliť ich v rôznych potrebách s vierou a nádejou, že Boh ich požehná výtúženým dobrom alebo ich zachráni od nešťastia (v čase pohrôm, búrok, záplav a pod.). To sa dosahuje nie silou sviečok, ale modlitbou a zbožnosťou tých, ktorí žijú a veria tomu požehnaníu.

Spracoval o. MB

Pápež reprezentuje Krista

Keď bol pápež Ján Pavol II. vo Francúzsku, na štadióne v Paríži, kde bola zhromaždená mládež, spýtal sa jej: „*Kto je pre vás Kristus?*“ Odpoveď bola šokujúca: „*To ste vy. Vy nám dávate príklad, ako máme podľa Krista žiť...!*“

Takým bol skutočne pápež. Mužom, ktorý mal otvorené náručie pre všetkých. Videli sme ho objímať deti, vypočuť i prostú chudobnú ženu v treťom svete.

Taký bol v blahej pamäti náš Ján Pavol II.

Podľa Dancák, F.: *Dal nám príklad*, spracoval o. MB

Raduj sa, Milostiplná Bohorodička Panna,
- lebo z teba vzišlo Slnko pravdy, Kristus,
Boh náš. – On je svetlo tých, čo prebývajú
v temnotách. – Vesel' sa aj ty, Starec
spravodlivý, - lebo si mal v náručí
Spasiteľa našich duší, - toho, čo nám
daroval vzkriesenie.

Kriste Bože, svojim narodením si posvätil
život Panny – a požehnal si ruky Simeona,
- ako mu Boh prisľúbil, - aj nám si daroval
spásu. – Udeľ pokoj rozvadenému
ľudstvu. – Posilňuj svoju nevestu Cirkev.
– Ty si najlepší priateľ ľudí.

Tropár a kondak sviatku Stretnutia